Acolo unde se odihnesc strămunii

On Octombrie 23, 2012

Caută să descoperi și să înțelegi "întregul" omului, fără să minimalizezi știința de a te dedica în întregime deșertăciunii lui.

Se gândea tot mai mult la el însuși, nu prin respingere sau spirit critic, ci printr-un soi de prejudecată crudă, printr-o umilă resemnare manifestată în jurul propriului său destin.

Ar fi vrut să împrumute o nouă viață, a unuia mai tânăr ca el, *un homme d'action* , ca să mai încordeze o dată arcul forței cu adevărat combative care își aruncă săgețile spre obiectivele cel mai dificile, țintind totdeauna spre mijlocul problemelor, totdeauna în direcția inaccesibilului, străpungând ceața bătrâneții.

Ar fi vrut să găsească un sprijin solid, continuator, în biruirea tuturor opreliștilor și strâmtorărilor de tot felul care țineau în loc evoluția acțiunilor sale. Un soi de căutare a unei alte identități. O eliberare a interiorului, printr-o descătușare a unei voințe supreme care să se reverse, ca o ploaie rece și grea, asupra oricăror forme de regres. A unei voințe care să nu se risipească niciodată. O diminuare a incertitudinilor care îi învăluiau perspectivele, planând vertiginos asupra evoluției sale ca lider, ca autoritate a legii, ca om de mare caracter.

Asemenea unui creștin care își asumă suferința lumii întregi prin intermediul perspectivei propriilor sale experiențe, transformate de o credință vie, dinamică, care dă sens vieții, șeriful Ed Tom Bell se îndrepta cu pași repezi spre apusul existenței sale. Spre un tărâm care preceda încercarea cea mai grea a destinului său, care domina cu gravitate misterul ce înconjura într-un lanț greoi și sinistru originea stărilor sale sufletești.

Leadership: Coordonata ta acțională în abordarea unei gândiri autonome este argumentată și demonstrată de experimentul unui sfârșit care își îndură singurătatea?

Astfel, din nou, ca un om singur și pierdut, renegat de societate, fără a fi găsit rânduială și statornicie într-un ținut dur cu oamenii, dar mai ales cu bătrânii, Ed Tom Bell se lăsa târât în peregrinările sale în căutarea unui străin, a unui asasin. Simțea pământul lunecându-i de sub picioare.

O apucă spre apus, mereu către apus, acolo unde mereu se înfăptuia o crimă, mereu un alt bătrân. Către marea fortăreață a menirii sale, înțelegând că nu avea cum să răzbată în acea vâltoare a căutării. O prietenie foarte vie îl lega de bătrâni, fiindcă și el era bătrân.

Ed Tom Bell se prăvălea în abisul unei realități reci, a unei bătrâneți tot mai împovărătoare. Pricepu că se apropia sfârșitul, că toți – toți în afara celor tineri și triumfători - trebuiau să se transforme, să părăsească pământul și să meargă altundeva. Şi, ca un om care piere înghețat în noaptea deșertului, el își îndreptă gândurile spre meleagurile eterne. O reîntoarcere spre origini, spre un trecut înțepenit în timpul său, spre o lume uitată și necunoscută, spre o zonă îndepărtată de esența umană. În căutarea unui loc mai liniștit.

Acolo unde se odihneau strămunii săi.

Leadership: O abatere de la profilul tău de toleranță la normalitate poate fi definită ca distanța dintre ceea ce se întâmplă în jurul tău și greșeala de a te compara cu cei deja

dominați de verdictul negativ al vieții?

Prima jumătate a leadershipului, cea umană, este hotărâtoare. Liderii care știu să se raporteze foarte bine la ceilalți oameni din jurul lor, încearcă să evite clișeele de percepție a leadershipului.

Mai întâi, ei caută să descopere și să înțeleagă omul ca un întreg, fără să disprețuiască sau să minimalizeze știința de a se dedica în întregime deșertăciunii lui – acel drum spre piscul existenței omului care trece numai prin iadul unei gândiri atrofiate, supuse anumitor constrângeri, și care îi îngrădește libertatea de a fi el însuși, reorientându-i credințele, opțiunile în care înclină să creadă.

Leadershipul pe care îl extragi nu doar din încercările și greșelile tale, ci mai degrabă din "raftul cel mai ascuns" al omului ca întreg, în care este așezată esența lui cea mai profundă, este adevărata comoară pe care trebuie s-o exploatezi cum trebuie.

Esența ta cea mai profundă se clădește din prea plinul realității pe care o trăiești prin consolidarea diferențierii între exprimarea unei identități prestabilite și alterarea totului care copleșește individualul.

Așa cum esența timpului este curgerea, nu stagnarea, tot astfel esența unei înnoiri a relației om-timp este dată nu doar de formarea și dezvoltarea unei gândiri pozitive, de perspectivă, ci în primul rând de valorile pe care le prețuiești cel mai mult, de convingerile pe care viața ți le-a implantat în minte.

Altfel spus, în locul procedeului mai uzitat al confirmării cât mai multor așteptări legate de posibilitatea schimbării, amplificării, diversificării formei de exercitare a influenței, în alcătuirea unui leadership cât mai facil, este mai util să urmărești o mai bună valorificare a tendinței de optimizare a relației leadership-om-valori-timp.

Leadership: Înțelegi esența a ceea ce ești în contextul unei alterări a Ego-ului?

O apropiere lămuritoare de ceea ce-l face pe om să "ticăie", ținând cont de acele convingeri privitoare la capacitatea lui de a ignora sau de a accepta realitățile negative, ale vulnerabilității și neputințelor de tot felul, este esențială în leadership.

Acest proces delicat de a avansa spre cunoașterea omului, știința de a te conecta la latura invizibilă a lumii sale interioare, a tendințelor și aspirațiilor sale în continuă schimbare, îți va permite să accesezi orice dispozitiv de consolidare a sistemului său de gândire.

Cealaltă jumătate, urmărită de oamenii de top, cea profesională, încearcă să completeze existența unei cercetări sistematice asupra viitorului leadershipului, prin recurgerea la un "arbitraj" ușor confuz, extrem de slab, nefavorabil statutului esențial al omului. O contracție severă dintre aparență și esență ce trebuie atenuată.

Primul pas spre o nouă descoperire de sine este dată de "reîntoarcerea spre origini", spre o zonă aproape uitată, spre esența a ceea ce te aștepți să găsești acolo unde se refugiază speranța.

Trăiești într-un sistem de gândire care ignoră sau disprețuiește realitatea celorlalți? Ţintești în direcția "inaccesibilului"? Te îndrepți spre un vârf care precedă încercarea cea mai grea a

rolului tău, de lider? Accepți să pornești în căutarea unui teren de înțelegere a Omului, un teren care este străin de leadership?

Acolo unde se odihnesc strămoșii pune în prim plan ruptura dintre lumea obiectivă și sine, o falsă imunitate la întregirea unei realități care cu greu poate fi acceptată. Ca să-ți schimbi deprinderile de gândire și acțiune, mai întâi trebuie să accepți realitatea, chiar dacă ea pare a fi în discordanță cu structura ta de personalitate.

Analizează oamenii privindu-i ca un întreg, cu bune și rele, cu calități și defecte. Ancorează-i în realitatea obiectivă și mobilizează-i pentru a-și îndeplini menirea și de a-și atinge țelurile. Acest lucru putând fi realizat numai supunându-te tu însuți acestei analize interioare, și întrebându-te mereu:

De unde ai pornit și încotro vrei să ajungi? Ce ți-ai dorit, ce ai realizat până în prezent? Ce mai ai de realizat?

* Notă: "No Country for Old Men (2007)"

Source: https://neculaifantanaru.com/acolo-unde-se-odihnesc-strabunii.html